

**КРИВИЧНО ДЕЛО НЕУПЛАЋИВАЊЕ ПОРЕЗА
ПО ОДБИТКУ ИЗ ЧЛАНА 229а КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА**

За постојање кривичног дела из члана 229а Кривичног законика неопходно је и постојање субјективног обележја и то намера учиниоца да избегне плаћање пореза, а што произлази из самог бића овог кривичног дела.

Из образложења:

Правилна је оцена првостепеног суда како није доказано да су окривљени у конкретnoj ситуацији поступали у намери да уопште не плате означене порезе по одбитку, што представља субјективни елемент бића кривичног дела из члана 229а Кривичног законика, пре свега узимајући у обзир неспорну чињеницу да су окривљени те пореске обавезе приказали у својим пословним књигама, а што посредно упућује на закључак да их нису сакривали са намером да их никада не плате. При томе, овај суд је истоветно као и првостепени суд имао на уму чињенице на којима се инсистира и у изјављеној жалби, а односе се на то да окривљени неспорно нису платили означене пореске обавезе по њиховој доспелости. Међутим, окривљени су поступајући на тај начин остварили само објективни елемент цитираног кривичног дела који се састоји у неплаћивању износа који је обрачунат на име пореза по одбитку на прописани уплатни рачун јавних прихода, што евентуално може представљати одређени порески прекршај, али такво поступање не указује на оствареност субјективног елемента који се огледа у намери избегавања плаћања пореза, како је то напред наведено.

*(Решење Вишег суда у Панчеву К.бр.447/14 од 18. децембра 2014. године и решење Апелационог суда у Београду Кж2 137/15 од 03. фебруара 2015. године.)
аутор сентенце: Александра Симић,
судијски помоћник Апелационог суда у Београду*